

Ascultă, poporul meu, învățăturile mele! Luați aminte la cuvintele gurii mele! Îmi deschid gura și vorbesc în pilde, vestesc înțelepciunea vremurilor străvechi. Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri, nu vom ascunde de copiii lor, ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui și minunile pe care le-a făcut. El a pus o mărturie în Iacov, a dat o Lege în Israel și a poruncit părinților noștri să-și învețe în ea copiii, ca să fie cunoscută de cei ce vor veni după ei, de copiii care se vor naște și care, când se vor face mari, să vorbească despre ea copiilor lor; pentru ca aceștia să-și pună încrederea în Dumnezeu, să nu uite lucrările lui Dumnezeu și să păzească poruncile Lui. Să nu fie ca părinții lor, un neam neascultător și răzvrătit, un neam care n-avea o inimă tare și al cărui duh nu era credincios lui Dumnezeu!

Fiii lui Efraim, înarmați și trăgând cu arcul, au dat dosul în ziua luptei, pentru că n-au ținut legământul lui Dumnezeu, și n-au voit să umble întocmai după Legea Lui. Au dat uitării lucrările Lui, minunile Lui, pe care li le arătase. Înaintea părinților lor, El făcuse minuni în țara Egiptului, în câmpia Țoan. A despărțit marea și le-a deschis un drum prin ea, ridicând apele ca un zid. I-a călăuzit ziua cu un nor și toată noaptea cu lumina unui foc strălucitor. A despiciat stânci în pustie și le-a dat să bea ca din niște valuri cu ape multe.

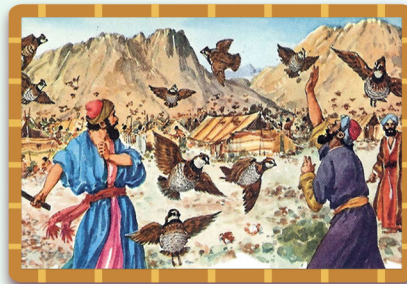

A făcut să țâșnească izvoare din stânci și să curgă ape ca niște râuri. Dar ei tot n-au încetat să păcătuiască împotriva Lui, n-au încetat să se răzvrătească împotriva Celui Preaînalt în pustie. Au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după poftele lor. Au vorbit împotriva lui

Dumnezeu și au zis: „Oare va putea Dumnezeu să pună o masă în pustie? Iată că El a lovit stânca, de au curs ape și s-au vărsat șiroaie. Dar va putea El să dea și pâine sau să facă rost de carne poporului Său?” Domnul a auzit și S-a mâniat. Un foc s-a aprins împotriva lui Iacov și s-a stârnit împotriva lui Israel mânia Lui, pentru că n-au crezut în Dumnezeu, pentru că n-au avut încredere în ajutorul Lui. El a poruncit norilor de sus și a deschis porțile cerurilor: a plouat peste ei mană de mâncare și le-a dat grâu

Psalmul 78

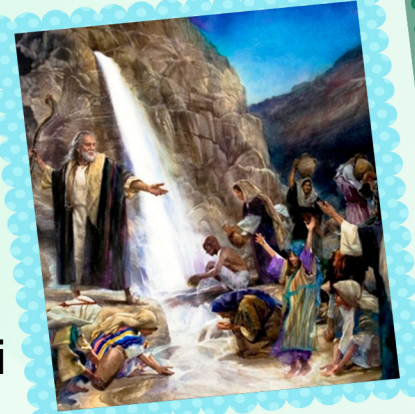
din cer. Au mâncat cu toții pâinea celor mari și le-a trimis mâncare să se sature. A pus să sufle în ceruri vântul de răsărit și a adus, prin puterea Lui, vântul de miazăzi. A plouat peste ei carne ca pulberea și păsări înaripate cât nisipul mării; le-a făcut să cadă în mijlocul taberei lor, de jur împrejurul locuințelor lor. Ei au mâncat și s-au săturat din destul: Dumnezeu le-a dat ce doriseră. Dar n-apucaseră să-și astâmpere bine pofta, mâncarea le era încă în gură, când s-a stârnit mânia lui Dumnezeu împotriva lor, a lovit de moarte pe cei mai tari dintre ei și a doborât pe tinerii lui Israel. Cu toate acestea, ei n-au încetat să păcătuiască și n-au crezut în minunile Lui. De aceea, El le-a curmat zilele ca o suflare, le-a curmat anii printr-un sfârșit năpraznic. Când îi lovea de moarte, ei îl căutau, se întorceau și se îndreptau spre Dumnezeu; își aduceau aminte că Dumnezeu este Stânca lor și că Dumnezeul Atotputernic este Izbăvitorul lor.

Dar îl înșelau cu gura și-l mințeau cu limba. Inima nu le era tare față de El și nu erau credincioși legământului Său. Totuși, în îndurarea Lui, El iartă nelegiuirea și nu nimicește; își oprește de multe ori mânia și nu dă drumul întregii Lui urgii. El și-a adus deci aminte că ei nu erau decât carne, o suflare care trece și nu se mai întoarce.

De câte ori s-au răzvrătit ei împotriva Lui în pustie! De câte ori l-au mâniat ei în pustietate! Da, n-au încetat să ispitească pe Dumnezeu și să întărească pe Sfântul lui Israel. Nu și-au mai adus aminte de puterea Lui, de ziua când i-a izbăvit de vrăjmaș, de minunile pe care le-a făcut în Egipt și de semnele Lui minunate din câmpia Țoan. Cum le-a prefăcut râurile în sânge și n-au putut să bea din apele lor. Cum a trimis împotriva lor niște muște otrăvitoare care i-aumâncat și broaște care i-au nimicim. Cum le-a dat holdele pradă omizilor, rodul muncii lor pradă lăcustelor. Cum le-a prăpădit viile, bătându-le cu piatră, și smochinii din Egipt cu grindină. Cum le-a lăsat vitele pradă grindinei și turmele pradă focului cerului. El și-a aruncat împotriva lor mânia Lui aprinsă, urgia, iuțimea și necazul: o droaie de îngeri aducători de nenorociri. Cum și-a dat drum slobod mâniei, nu le-a scăpat sufletul de la moarte și le-a dat viața pradă molimei; cum a lovit pe toți întâii

născuți din Egipt, pârga puterii în corturile lui Ham. Cum a pornit pe poporul Său ca pe niște oi, și i-a povățuit ca pe o turmă în pustie. Cum i-a dus fără nicio grijă, ca să nu le fie frică, iar marea a acoperit pe vrăjmașii lor. Cum i-a adus spre hotarul Lui cel sfânt, spre muntele acesta, pe care dreapta Lui l-a câștigat. Cum a izgonit neamurile dinaintea lor, le-a împărțit țara în părți de moștenire și a pus semințiile lui Israel să locuiască în corturile lor. Dar ei au ispitit pe Dumnezeul Preaînalt, s-au răzvrătit împotriva Lui și n-au ținut poruncile Lui. Ci s-au depărtat și au fost necredincioși, ca și părinții lor, s-au abătut la o parte, ca un arc înșelător, l-au supărat prin înălțimile lor și l-au stârnit gelozia cu idolii lor. Dumnezeu a auzit și S-a mâniat, și a urgisit rău de tot pe Israel. A părăsit locuința Lui din Silo, cortul în care locuia între oameni. Și-a dat slava pradă robiei și marelui Lui, în mâinile vrăjmașului. A dat pradă sabiei pe poporul Lui și S-a mâniat pe moștenirea Lui. Pe tinerii lui i-a ars focul și fecioarele lui n-au mai fost sărbătorite cu cântări de nuntă. Preoții săi au căzut uciși de sabie, și văduvele lui nu s-au bociț. Atunci, Domnul S-a trezit, ca unul care a dormit, ca un viteaz îmbărbătat de vin, și a lovit pe potrivnicii Lui care fugeau, acoperindu-i cu veșnică ocară. Însă a lepădat cortul lui Iosif și n-a ales seminția lui Efraim, ci a ales seminția lui Iuda, Muntele Sionului, pe care-l iubește. Și-a zidit Sfântul Locaș ca cerurile de înalt și tare ca pământul pe care l-a întemeiat pe veci. A ales pe robul Său David și l-a luat de la staulele de oi. L-a luat dindărătul oilor care alăptau, ca să pască pe poporul Său Iacov și pe moștenirea Sa Israel. Și David i-a cârmuit cu o inimă neprihănită și i-a povățuit cu mâini pricepute.

